

עפ"א 49937-01-15 - מדינת ישראל נגד קו דה טה ריהוט בע"מ, מאיה נגרי בע"מ, אלקי ג'ייקובס גזית, אלקי ג'ייקובס עיצוב אירועים בע"מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 49937-01-15 מדינת ישראל נ' קו דה טה ריהוט בע"מ ואח'
עפ"א 4188-02-15 מדינת ישראל נ' גזית ואח'

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אחד

המעוררת	מדינת ישראל	נגד
1. קו דה טה ריהוט בע"מ	49937-01-15	המשיבות בתיק
2. מאיה נגרי בע"מ	4188-02-15	המשיבות בתיק
1. אלקי ג'ייקובס גזית		
2. אלקי ג'ייקובס עיצוב אירועים בע"מ		

פסק דין

עפ"א 49937-01-15

לפני ערעור על פסק הדין שניתן ביום 14.12.11 בתיק פליי 39772-05-14, בית משפט שלום נתניה, כבוד השופט ניר עוז, במסגרתו הורשעו המשיבות על פי הودאותם בעבירה של שימוש חריג במרקען.

העונש שגזר בית משפט קמ"א על המשיבות: קנס בסך 12,000 ₪ לכל אחת והתחייבות על סך 100,000 ₪ למשך שניםיים להימנע מהଉירות בהן הורשעו.
הערעור מופנה כנגד גובה הקנס בלבד.

המשיבה 1 ניהלה חנות לבגדי נשים ואולם תצוגה במכשיר רשותון, במשך כ-4 שנים. המשיבה 2 ניהלה חנות לרהיטים וחיפוי נוי במכשיר רשותון במבנה בשטח של 600 מ"ר במשך כ-4 שנים.

פעולות זו הינה ב��ג'וד ליעוד המרקע, מדובר במרקע כללאי מוכרצת, וב臧ג'וד להיתר המבנה שניתן - לול להודונים.

בנימוק הערעור:

עמוד 1

מדובר בשימוש מסחרי שנעשה בקשר עץ חוקלאית מוכרצת. שימוש זה הפר למכת מדינה.

הकנס המקסימלי לעבירות עומד על 900,000 ₪.

מתחם העונש שנקבע בבית משפט קמא הינו בין 40,000 ₪ ל-150,000 ₪.

הकנס שהוטל בבית משפט קמא, נופל מהרף התחתון בתחום העונשה שנקבע בבית המשפט עצמו.

הकנס שהוטל אינו מהו הרתעה, אלא מהו עידוד להמשך ביצוע העבירות.

בית משפט קמא טעה משקבע שהפניו היה מהיר. בפועל, המשיבה 1 פינתה העסוק שנוהל על ידה, 10 חודשים לאחר שקיבלה התראה ראשונה על ביצוע העבירה. המשיבה 2 פינתה העסוק שנוהל על ידה במועד שאינו ידוע למערערת, אך בחולף חצי שנה לאחר קבלת התראה ראשונה.

בתוך חזה השכירות שהוצג בבית משפט קמא, בין המשיכו למשיכות, מצוי סעיף 11 המורה על פינוי תוך 30 יום, אם יוטלו קנסות ויצאו צווי סגירה. מסעיף זה מסיקה ב"כ המערערת, כי פינוי בתוך 30 יום מהו הכבידה כבדה על השוכרים/המשיכות ועל כן ברור לשוכרים שהשימוש שנעשה במושכר, הוא שימוש אסור.

בית משפט קמא טעה בשעה שנית משקל לקולא לאופי המקום, וקבע כי הנראה במקום/מראה הנוף במקום אינה חוקלאי.

לטענת המערערת, אופי המקום, כפי שהוא, נובע בדיקן מאותה מכת מדינה של שימוש מסחרי בקשר עץ חוקלאית, שימוש אותו יש להפסיק, שימוש אותו יש למנוע, מימוש הפסקת השימוש יושג בענישה משמעותית שתהוו הרתעת הרבים.

לא היה מקום ליתן משקל יתר בבית משפט קמא לעובדה, כי המשיכות נעדרות הרשות קודמות. ידוע כי העבירות נשוא ערעור זה נעשות על פי רוב על ידי אנשים נורמטיביים. נפיזותן של העבירות מחיבות ענישה הרתעתית ממשית.

גזר הדין כפי שהוא, אינו יכול לעמוד בשל השלכות רוחב חמורות שיש בו. אין בו את גורם ההרתעה, ועל בית המשפט, בעבירות כלכלית, לגרום לכך שהעבירה תהא בלתי כדאית, עד כדי פגיעה קשה בcis העבריין.

ኖכח כל האמור לעיל יש להטיל על כל אחת מהמשיכות קנס בסך 80,000 ₪.

על פ"א 4188-02-15

לפניי ערעור על פסק דין שניתו ביום 14.12.23, בתיק פליי 1055-06-14, בית משפט שלום נתניה, כבוד השופט ניר עוז. במסגרת הורשעו המשיכות על פי הودאתן בעבירות של שימוש חריג בקשר עץ.

על המשיכה 1 הוטל קנס בסך 8,000 ₪, על משיכה 2 הוטל קנס בסך 12,000 ₪.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

משיבה 1 חייבת לחתום על התchiaיות בסך 25,000 ₪ לפחות שנתיים.

המשיבה 2 לא חייבת לחתום.

המשיבה 2 הפעילה במשך 6 שנים מחסן לציד החברה העוסקת בעיצוב אירועים, במבנה בשטח 700 מ"ר במושב רשפון, על קרקע חקלאית מוכrazת ובניגוד להיתר המבנה שניית עברו לו להודונים.

המשיבה 1 הפסיקה השימוש במבנה ופינתה את רובו עד למועד ההכרעה בתיק.

טענות באת כוח המערערת:

העבירות שבוצעו על ידי המשיבות קלות לביצוע. הפיקוח, בשל מחסור במקחים לא תמיד מגיע אל מבצעי העבירות. הקנס שהטיל בית המשפט נמור מהרף התחתון שקבע בית משפט במסגרת גזר הדין, ונופל בהרבה מגזר דין שהוגשו בבית משפט קמא במקרים דומים.

יש משקל להודיה ופינוי מבנה, אך אין בכך כדי לאין כמעט כליל העונש.

בית משפט טעה, שקבע כי אופי המקום אינו חקלאי. אופי זה נובע דווקא מהיקף השימוש החורג המבוצע במושב רשפון ובמושבים דומים אחרים.

לא היה מקום ליתן משקל להעדר הרשות קודמות, משום שעבירות אלה נעשות דרך כלל על ידי האדם הנורמטיבי.
היה מקום לחייב המשיבה 2 בחתימה על התchiaיות.

העונש של בית משפט להטיל, הוא עונש מרתייע, עונש הפוגע בipsis העבריין, למניעת תועלת כלכלית מעבירות אלה.

טייעוני מנהל המשיבה 1 בתיק 15-01-49937:

יש ליתן זהירה והתראה למבצעי העבירות כדוגמת העבירות שבוצעו בתיק זה, נוכח העסקים הרבים ברשפון. אפשר לנוקוט בדרך של פרסום כדי למנוע מראש ביצוע העבירות, בדיק כפי שנגגה המדינה בעניין אכיפת חובת חגורת בטיחות ובעניין העסקת עובדים זרים.

יש ליתן משקל לפינוי מהיר, לאחר 3 חודשים, מעת שקיבל התראה ועד לעזיבת המקום.

בנוספ' נתען, כי נמצא במצב כלכלי קשה. מתקשה לשלם הקנס שהוטל בבית משפט קמא. סך של 12,000 ₪ שהוטל עליו, הוא סכום גבוה מאוד עבורו. מבקש לא להתעורר בעונש.

טייעוני באת כוח המשיבה בתיק 15-02-4188:

עמוד 3

אין מקום להתערב בעונש שגזר בית משפט קמא, מקום שהעונש אינו חורג ממתחם הנסיבות ולא נפלה בו טעות משפטית. זה המקירה בעניינו.

המשיבה 1 בתיק 49937-01-15 פינתה העסוק שנוהל על ידה בסמוך לאחר שקיבלה הזמנה לשימוע (לאחר שמנחתת החברה חזרה מחו"ל), פנתה מידית למזכות ועbara בתוך תקופה קצרה למרכז שוטר ברמת אביב.

הפניו היה בהתאם למועד שקבע הפרקליט במחלקה לאכיפת דיני מקרקעין.

בנסיבות אלה, לטענת ב"כ המשיבה, לא היה מקום להגיש כתוב אישום, ומשהוגש, יש לגוזר עונש מינימלי.

ברשפון פועלים עסקים רבים שנים על גבי שנים, ולא מופעלת מדיניות אכיפה ובכך יש להטעות הציבור הרחב.

עוד נטען, כי סעיף 11 מהסכם השכירות עליו דיברה באט כוח המערערת, אינם מתייחס לאי קבלת היתר לשימוש חORG, אלא הביא בשיקוליו מגוון רחב מאוד של אפשרויות שתוצאותן הפסקת שימוש. מתוך החזה לא ניתן כלל להבין שמדובר בשימוש אסור ומරאה עוניים במושב רשפון, לא ניתן להבין כי מדובר במושב חקלאי/קרקע חקלאית.

עוד נטען, כי מתן משקל לפינוי מהיר בעת גזר הדין, יעודד סגירת עסק ללא היתר ואילו קנסות גבוהים יעודדו ניהול משפטי על פני תקופה ארוכה.

לגוף של עניין, דין העורורים להידחות.

מן המפורסמות, כי ערכאת העורור לא תתערב בשיקול דעת בית משפט, על פי נקבע גובה הקנס. אין שיקול דעתה של ערכאת העורור עדיף על שיקול דעת הרכאה הדינונית. התערבותה תאה מקום שנפלת טעות משפטית בבית משפט קמא או, שהעונש שנגזר חורג ממשמעות ממתחם הנסיבות, עד כי הופך לבלי סביר.

יעין בجزרי הדין שניתנו בבית משפט קמא מלמד, כי בית משפט קמא נתן דעתו על היקף שטח העסוק בו פעולה כל אחת מהמשיבות.

בית משפט נתן דעתו לשימוש העסק/מסחרי שנעשה במרקען שייעודן חקלאי, ולהלכות בית המשפט להטלת קנסות כבדים במקרים אלה ובכך לאין הרוח הטמון בהתנהגות האסורה (רע"פ 2330/09 ורע"פ 1417/12 אליה הפנה בית משפט קמא).

חרף ציווי זה, על בית המשפט להביא בשיקוליו האינטרס הציבורי לפיו, תופסק פעילות מסחרית אסורה במרקע חקלאית בסמוך לגילוי העבירה. אינטרס זה, התקיים בעניין המשיבות בעורורים אלה.

על בית המשפט להביא בשיקוליו מועד פינוי והפסקת העיסוק המסחרי האסור בהתייחס למועד קבלת ההתראה מהמעעררת או מהפועלים בשמה. בעניינו, בתוך חודשים ספורים בלבד, העיסוק המסחרי הופסק וכל אחת מהמשיבות פנתה בדרך.

בית משפט זה בתוך עמו ישב, ו מבחינת חתך של עפוא"ת הנשמעות בפניהם, מעתים המקרים בהם נעשה פינוי /או

הפסקת פעילות אסורה בתקופת זמן כה קצרה, כפי שנעשה על ידי המשיבות כאן. אני סבורה כי פינו מהיר יש בו שיקול מהותי לקולא ויש בו השגת מטרת האינטראס הציבורי, הפסקת הפעולות האסורה מוקדם ככל האפשר.

יש בשיקול זה לקולא לעודד הפסקת הפעולות האסורה, כאשר אי מתן משקל לפינו מהיר יביא להימשכות ההליכים, כפי שבית המשפט נחשף להם בתיקים אחרים.

בין היתר, במסגרת שיקולי עניישה בתיקים מסווג זה, על בית המשפט לשקל, האם היו הפרות צו אם לאו. בעניינו, לא היו הפרות צו על ידי אף לא אחת מה看望ות.

טענת באת כוח המערערת כי לכל אחת מה看望ות צמחה תועלת כלכלית מהפעולות העבריאניות, לא נתמכה בראיות. טענה זו מחייבת עיגון ראייתו.

עינתי בפסקה שצורפה על ידי באת כוח המשיבה.

תיק חע"מ 5001/06, בית משפט שלום רחובות, שהוגש על ידי באת כוח המערערת, אינו דומה לעניינו.

בתיק זה מדובר על בניית בלתי חוקית והשכרת מבנה לשימוש מסחרי בקרקע כללאיות. השטח הנדון הינו בהיקפים מאד גדולים, אל מול השטח בו פועלו看望ות בתיק זה.

משך הזמן בו פועלו העסקים הינו שנים רבות ולא שנים בודדות, כפי שנעשה במסגרת הנטען בערעור זה.

בתיק 5001/06 היו עבירות נוספות של אי קיום צו. העסקים המשיכו לפעול גם במועד מתן גזר הדין. במסגרת הערעור שבעפני, לא היה צו להפרה והפעולות האסורה הסתיימה בסימון לקבלת ההתראה. ההליכים הפליליים לא נמשכו. הכרעות הדין ניתנו על פי הودאת כל אחת מה看望ות.

לא מצאתי כי נעשתה טעות משפטית בגזר הדין, או כי העונש שנזר בcourt מפט קמא, חריג ממתחם הסבירות. הערעורים נדחים.

המציאות תידע הצדדים בפסק דין זה.

ניתן היום, י"סיוון תשע"ה, 28 Mai 2015, בהעדר הצדדים.

חתימה